

MUSKAĆ SIĘ (1) *vb impf*

się, [się].

[*praes 2 sg* muszczesz się. ◇ *3 pl* muszczą się.] ◇ *part praes act* muszcząc się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. *Głaskać się* [*po czym*]: Idzyefzli też do páná álbo woiewody/ By go nie zyął Sáturnus pátrzc czału pogody/ Fuka łáie gniewa fie mułzcząc fie po brodzye *BielKom E2*.

2. [*Stroić się, upiększać tak, by się wydać piękniejszym niż w rzeczywistości*: Uyrzawłzy [*Diogenes*] iednego młodzieńcá łtroiącego fie/ ták mu rzekł: Ieśli fie mułzczeńz idąc do męłzczyzn/ tedy niepotrzebnie: á ieśli do białyhgłow: tedy wielką w tym niełpráwiedliwość. *PlutBud 73v (Linde)*.

Szereg: »muskać się i rumienić«: Tenże [*św. Paweł*] (*marg*) 1. Timot. 2, 1. Korin. II (–) połtánowił áby białhgłowy w kościele miály głowę to iefł twarz zákrytą álbo ząwithą/ [...] á v nich [*kacerzy*] łnadź bárzies niż v nas iefzcze fie mułzczą y rumienią. *PowodKaz F4.*]

Synonimy: 1. *głaskać się*; 2. *piększyć się, przybierać się, zdobić się*.

Formacje współrdzenne cf MUSKAĆ.